

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana
t: 01 478 94 00, f: 01 478 98 45, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Državni zbor Republike Slovenije

Skupina poslank in poslancev (prvopodpisan Matjaž Han)

Ljubljana, 23. oktober 2020

Igor Zorčič
predsednik Državnega zbora

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13, 47/13 in 75/16), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOJF-1 in 109/08, 39/11 in 48/12) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17) vlagamo spodaj podpisani poslanki in poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠOLSKI PREHRANI

ki vam ga pošiljamo v obravnavo in sprejem po skrajšanem postopku na podlagi 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije.

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru in pri delu njegovih delovnih teles bo sodeloval poslanec Željko Cigler.

Priloga:

- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o šolski prehrani
- Podpisi poslank in poslancev:

Matjaž Han
Predrag Baković
Samo Bevk
mag. Meira Hot
Soniboj Knežak

mag. Marko Koprivc
mag. Bojana Muršič
Matjaž Nemec
Jani Prednik
dr. Franc Trček
mag. Dejan Židan

Brane Golubovič
Jerca Korče
Aljaž Kovačič
Andreja Zabret
Edvard Paulič
Igor Peček
Jože Lenart
Lidija Divjak Mirnik
Robert Pavšič
Tina Heferle
Nik Prebil
Marjan Šarec
Rudi Medved
Jani Möderndorfer

Luka Mesec
Violeta Tomić
Miha Kordiš
Nataša Sukič
Boštjan Koražija
Željko Cigler
Primož Sitar

Maša Kociper
Vojko Starović
mag. Andrej Rajh
Marko Bandelli

PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠOLSKI PREHRANI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V času prvega vala epidemije Covid-19 in takratnega zaprtja osnovnih šol ter poteka izobraževanja na daljavo je prišlo do poslabšanja socialnega položaja učenk in učencev, ki v tem času pouka niso obiskovali v šolah. Tako so v npr. v Zvezi prijateljev mladine Moste-Polje ob zaprtju vrtcev in šol spomladi 2020 opazili, da je v socialno šibkih družinah velik problem predstavljalo zagotavljanje ustrezne prehrane za učence, predvsem za tiste, ki imajo subvencionirano prehrano v šolah. Pomemben je predvsem topel obrok (t.j. kosilo) za odraščajoče učenke in učence, ki bi morali na dan zaužiti vsaj en kakovosten topel obrok, ki pa mnogim ni zagotovljen in se jim tako, na dolgi rok, povzroča zdravstvena škoda. Ob tem velja spomniti, da mnoge se osnovne šole po državi v okviru projekta »Zdrave šole« trudijo otroke ozaveščati o pomenu zdrave prehrane in gibanja. Žal šole v pogojih, ki nastopijo z izobraževanjem na daljavo, tega temeljnega poslanstva ne morejo uresničevati.

Da šolska prehrana ni bila razdeljena upravičencem priča tudi rebalans proračuna za leto 2020, kjer se je proračunska postavka za pomoč šolajočim (prehrana) zaradi nerealizacije znižala za 11.788.000 EUR. Ugotovimo lahko, da se proračunska sredstva, ki bi se sicer namenila za subvencionirano šolsko prehrano upravičencev, zaradi zaprtja šol niso koristila za ta namen.

Veljavni Zakon o šolski prehrani določa organizacijo šolske prehrane za učenke in učence (v nadaljnjem besedilu: učenci) ter njihovo pravico do subvencije za šolsko prehrano ter nadzor nad izvajanjem tega zakona. Zakon določa pravico učencev, ki so upravičeni do subvencionirane šolske prehrane, da so do le-te upravičeni, če so prisotni pri pouku, a ureditve za čas, ko zaradi epidemioloških razmer ali drugih izrednih okoliščin pouk poteka na daljavo, ne predvideva. S predlaganimi dopolnitvami zakona o šolski prehrani se tako ureja pravica za vse učence, ki so prijavljeni na kosilo v okviru šolske prehrane do šolskega kosila za vsak dan, ko poteka izobraževanje na daljavo in posledično učenci niso v šolah. Predlog zakona hkrati določa pravico učencem, ki so upravičeni do subvencije za kosilo, da pravico do subvencioniranega kosila koristijo tudi v času izobraževanja na daljavo. S predlogom novele zakona tako predlagamo, da šole omogočijo osebni prevzem šolskega kosila vsem učencem, ki tudi v času izvajanja izobraževanja na daljavo ostanejo prijavljeni na šolsko kosilo.

Predlagamo tudi, da lahko posamezna občina namesto osebnega prevzema kosil v šoli zagotovi brezplačno dostavo šolske prehrane v primerih ko oceni, da je le-to smiselno in izvedljivo oziroma v skladu s svojimi zmogljivostmi odloči, da bo dostavo kosil organizirala samo za socialno ogrožene učence. Občine lahko pri organizaciji dostave šolskih kosil sodelujejo npr. z Civilno zaščito ter s številnimi drugimi organizacijami (npr.

gasilske enote, organizacije Rdečega križa ter druge človekoljubne organizacije, podjetja, zavodi ter druge organizacije (npr. mladinski centri), ki se ukvarjajo z zaščito in reševanjem ter denimo taborniki in skavti), ki lahko opravijo nalogo brezplačne dostave kosil tistim učencem, ki bi zaradi materialne stiske, položaja staršev ali drugih osebnih okoliščin, v času izobraževanja na daljavo ostali brez toplega obroka (kosila). Ta storitev, če se zanjo odločijo lokalne skupnosti, je za vse upravičene učence brezplačna, pri čemer se predlaga, da državni proračun lokalni skupnostim, ki se odločijo za organizacijo brezplačne dostave šolskega kosila učencem povrnejo s tem povezane stroške.

Po zadnjih podatkih SURS (objavljeni na Mednarodni dan boja proti revščini) v Sloveniji 41.000 mladoletnih otrok oziroma kar vsak deseti živi pod pragom revščine. Zaprtje šol, kjer je marsikateri otrok iz socialno ogroženih okolji deležen edinega toplega obroka na dan, pa to socialno sliko le še poslabšuje.

S predlogom zakona tako želimo ublažiti poslabšano socialno sliko Slovenije pri najranljivejših kategorijah učencev in preprečiti, da izobraževanje na daljavo pri učencih, poleg socialnih, ne povzroči tudi negativnih zdravstvenih in razvojnih posledic.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj zakona je urediti pravico do šolskega kosila (in s tem do toplega obroka) za vse učence v času, ko zaradi epidemioloških razmer zanje izobraževanje poteka na daljavo ter s tem preprečiti poslabšanje njihovega zdravstvenega in socialnega položaja.

2.2 Načela

Predlog zakona ne posega v temeljna načela veljavnega zakona, ga pa dopolnjuje v delu načela pravičnosti, saj jasno določa, da so učenci, ki so upravičeni do subvencioniranega kosila oz. prijavljeni na šolsko kosilo v skladu s 8. členom zakona upravičeni do kosila tudi če izobraževanje oziroma pouk potekata na daljavo. Predlog sledi tudi načelu družbene solidarnosti s socialno najšibkejšimi.

2.3 Poglavitne rešitve

Novela zakona ureja koriščenje pravice do šolske prehrane (kosila) v času ko zaradi epidemioloških razmer ali drugih izrednih okoliščin izobraževanje poteka na daljavo in sicer tako, da:

- določa pravico učencev do šolske prehrane (kosila) tudi v času izobraževanja na daljavo (osebni prevzem);
- omogoča (opcijsko) lokalnim skupnostim izvedbo brezplačne dostave kosila upravičenim učencem kjer lokalne skupnosti ocenijo, da je to smiselno in izvedljivo ter določa, da stroške te dostave krije državni proračun.

3. PRILAGOJENOST UREDITVE PRAVU EU IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

3.1 Prilagojenost ureditve pravnemu redu Evropske unije

Predlagane spremembe in dopolnitve zakona niso predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

3.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Prikaz temelji na podatkih iz časa zadnje spremembe Zakona o šolski prehrani:

V primerjalnem pregledu šestih evropskih držav je prikazana ureditev vprašanja prehrane za šolarje, kot jo poznajo nekatere države Evropske unije.

Ker se šolski sistemi v predstavljenih državah medsebojno razlikujejo ter ni nujno, da je osnovna šola organizirana podobno kot v Sloveniji, v primerjalnem pregledu predstavljamo subvencioniranje prehrane učencev v sistemu obveznega šolanja, ki marsikje obsega tudi obvezno nižjo srednjo šolo in prehrane v višjem srednješolskem izobraževanju, ki se povečini ujema s starostjo ob začetku obiskovanja srednje šole v Republiki Sloveniji, in ki je prostovoljno in se dalje deli na več različnih oblik. Primerjalni pregled ne zajema zasebnega šolstva.

Države, ki so prikazane v primerjalnem pregledu, imajo številne pravne predpise, ki urejajo subvencioniranje oziroma pomoč učencem in dijakom, poleg tega pa tudi številne oblike podpore, ki veljajo za določene skupine učencev oziroma dijakov, s katerimi se pokriva več vrst dodatnih socialnih ugodnosti. Kot primer velja na tem mestu omeniti Nemčijo, kjer se za nekatere (predvsem strokovne) srednje šole uporabljajo določila zveznega zakona o individualnemu subvencioniranju izobraževanja (Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung). Podpora, ki je predvidena v tem zakonu, je namenjena za pokrivanje različnih potreb, ki mesečno nastanejo zaradi šolanja, njena višina pa je po posameznih kategorijah natančno določena v zakonu. Drug primer je Finska, kjer prejemajo udeleženci poklicnega izobraževanja posebno podporo, ki je namenjena tudi za kritje stroškov nastanitve, prehrane in prevoza.

Pretežna večina držav na tak ali drugačen način pomaga svoji šolajoči mladini pri pokrivanju stroškov prehrane. Ta pomoč je lahko posredna ali neposredna in namenjena za kritje izrecno določenih posameznih stroškov. V večini primerov gre za obliko posrednega financiranja nastanitve, prehrane in prevoza v obliki posebnih podpor. V nekaterih primerih je pomoč države odvisna od premoženjskega stanja in/ali učnega uspeha, v drugih primerih pa se podeljuje neodvisno od teh okoliščin.

Finska

Osnovno šolanje za šoloobvezne otroke med 6./7. in 15./16. letom starosti skoraj izključno organizirajo splošne šole - peruskoulu, ki so v pristojnosti lokalne uprave.

Šola je brezplačna, vključno s šolskimi potrebščinami in učbeniki, učenci pa prejmejo tudi brezplačni dnevni obrok, k čemer jih zavezuje zakon. Stroške kosila krije lokalna oblast. Kosila morajo zadovoljiti eno tretjino dnevnih potreb otroka. Nekatere šole imajo svoje kuhinje za pripravo hrane, drugim pa se hrana dostavlja iz centralnih kuhinj na lokalnem območju.

Francija

V Franciji je kultura prehranjevanja tradicionalno pomemben del življenja. Približno 50 % cene obroka je subvencionirano, ostalo plačajo starši, vendar je višina njihovega plačila odvisna od prihodkov družine (petstopenjska lestvica). Razliko do polne cene se krije iz posebnega socialnega sklada. Zaradi naraščajočega problema predebelih otrok so v Franciji v letu 2005 v šolah prepovedali samopostrežne aparate s hrano.

Nemčija

Pouk se v Nemčiji končuje v zgodnjem popoldnevu, zato šolarji na kosilo običajno hodijo domov. Se pa v zadnjem obdobju sistem nekoliko spreminja, saj zvezna vlada vpeljuje celodnevni pouk. V šolah, ki so nov sistem že uvedle, se je pojavila potreba po organiziranju šolske prehrane, kar pa je še vedno predvsem v pristojnosti šol samih. Sofinanciranje prehrane pa je ponekod možno, sredstva zagotavljajo občine ali socialne službe.

Norveška

Za šolarje na Norveškem ni organizirane šolske prehrane, tako tudi ni sistema šolskih kuhinj in restavracij. Šolarji prinašajo v šolo pakirano kosilo, navadno je to sendvič s sirom ali salamo. Odmor za kosilo traja 30 minut. Šolarji jedo v učilnicah, večina šol pa ponuja možnost naročanja - včasih tudi subvencioniranega (cut-price subscription) na mleko, jogurt ali sadje.

Švedska

Organizirana prehrana v švedskih šolah ima dolgo zgodovino. Šole morajo organizirati kosila, ki so od leta 1940 za šolarje med 7. in 16. letom starosti brezplačna. Od leta 1998 zakon zavezuje lokalno oblast, da organizira brezplačne obroke za šolarje v sistemu obveznega šolanja. V višjih razredih, ko šolanje ni več obvezno (otroci med 17. in 19. letom starosti), lahko šolarjem zaračunava obroke.

Švica

Švicarski kantoni in občine so večinoma odgovorni za organizacijo in financiranje obveznega šolanja, ki vključuje osnovne šole ter šole nižjega sekundarnega nivoja – slednje obiskujejo otroci med 12. in 16. letom starosti. Šolska prehrana je financirana s strani šol, občin in staršev. Od leta 2003 so na voljo tudi zvezne subvencije, za katere lahko zaprosijo tudi šole (maksimalno za eno tretjino stroškov). Limit za subvencioniranje prehrane določa šola oziroma občina, ki tudi določata o številu obrokov, do katerih so upravičeni učenci in dijaki. Prehrana mora biti organizirana v

primerih, ko razdalja med šolo in domom šolarju ne omogoča prehranjevanja doma v času odmora za kosilo oziroma, če je ta odmor prekratek. Tako šolsko prehrano ponuja manj kot 25 % osnovnih šol in manj kot 50 % šol nižjega sekundarnega nivoja.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zakon ne bo imel neposrednih posledic na zvišanje odhodkov državnega proračuna za pomoč šolajočim, pri čemer pa potrebna zgolj njihova prerazporeditev.

Zakon predvideva, da se sredstva potrebna za zagotavljanje šolske prehrane s prerazporeditvijo zagotovijo iz obstoječih proračunskih sredstev namenjenih pomoči šolajočim (prehrana) ter sredstev, ki jih zakonodaja namenja za šolske prevoze, ki pa se ne koristijo v času izobraževanja na daljavo.

5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Zakon ne bo imel drugih posledic.

6. RAZLOGI ZA OBRAVNAVO PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Gre za manj zahtevne spremembe zakona, zato na podlagi prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije predlagamo obravnavo po skrajšanem postopku.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o šolski prehrani (Uradni list RS, št. 3/13, 46/14 in 46/16 – ZOFVI-L) se v 4. členu doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) V času, ko na podlagi odločitve pristojnega ministra poteka izobraževanje učencev na daljavo, se šolska prehrana vsem učencem, ki so upravičeni do šolske prehrane v skladu z določili tega zakona zagotovi na način, da se za njih omogoči osebni prevzem kosila.«.

2. člen

V 5. členu se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na določbo desetega odstavka 4. člena tega zakona lahko lokalna skupnost namesto osebnega prevzema v šoli, učencem zagotovi brezplačno dostavo kosil v primerih ko oceni, da je le-to smiselno in izvedljivo. Lokalna skupnost lahko sprejme odločitev, da bo v skladu s svojimi zmogljivostmi poleg osebnega prevzema kosila v šoli organizirala dostavo kosil za učence, ki so upravičeni do subvencije kosila. Ta storitev je za vse upravičene učence brezplačna, pri čemer stroškom lokalnim skupnostim povrne državni proračun. «.

3. člen

V 14. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena ima učenec, ki izpolnjuje pogoje do subvencije za kosilo iz prvega odstavka, pravico do subvencije za kosilo za vsak dan, ko se izvaja izobraževanje na daljavo.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

(financiranje)

(1) Sredstva za financiranje zagotavljanja organizacije in za subvencioniranje šolske prehrane, kot jih določa ta zakon se zagotovijo s prerazporeditvijo proračunskih sredstev iz naslova pomoči šolajočim (prehrana, prevozi) in jih zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

5. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV K ČLENOM

K 1. členu:

Člen ureja pravico učencev do šolske prehrane (kosila) in v času, ko na podlagi odločitve pristojnega ministra poteka izobraževanje učencev na daljavo in sicer na

način, da se za vsak dan, ko poteka izobraževanje na daljavo, učencem, ki so v skladu s tem zakonom upravičeni do kosila v okviru šolske prehrane omogoči osebni prevzem šolskega kosila. V skladu s 8. in 9. členom tega zakona se prijava na šolsko prehrano ali posamezen obrok lahko kadarkoli prekliče. To omogoča staršem, ki bi v času izobraževanja na daljavo prehrano zagotavljali samo, da se od šolske prehrane odjavijo.

K 2. členu:

Člen določa možnost lokalnim skupnostim (občinam), da namesto osebnega prevzema v šoli, učencem zagotovi brezplačno dostavo šolske prehrane v primerih ko oceni, da je le-to smiselno in izvedljivo. Določa se tudi, da lahko lokalna skupnost sprejme odločitev, da bo v skladu s svojimi zmogljivostmi poleg osebnega prevzema kosila v šoli organizirala dostavo kosil za učence, ki so upravičeni do subvencije kosila. Občine lahko lahko pri tem sodeluje npr. z Civilno zaščito ter s številnimi drugimi organizacijami (npr. gasilske enote, organizacije Rdečega križa ter druge človekoljubne organizacije, podjetja, zavodi ter druge organizacije (npr. mladinski centri), ki se ukvarjajo z zaščito in reševanjem ter denimo taborniki in skavti), ki lahko opravijo nalogo brezplačne dostave kosil tistim učencem, ki bi zaradi materialne stiske, položaja staršev ali drugih osebnih okoliščin, v času izobraževanja na daljavo ostali brez toplega obroka (kosila). Ta storitev, če se zanjo odločijo lokalne skupnosti, je za vse upravičene učence brezplačna, pri čemer stroške občinam občin, ki nastanejo v povezavi z morebitno dostavo šolske prehrane v skladu s 4. členom tega zakona zagotovi Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

K 3. členu:

Člen določa pravico učencev, ki so tudi sicer upravičeni do subvencije za kosilo, do subvencioniranega kosila tudi v času, ko na podlagi odločitve pristojnega ministra poteka izobraževanje učencev na daljavo.

K 4. členu:

Člen določa obveznosti Republike Slovenije, da iz proračuna Republike Slovenije (s prerazporeditvijo) zagotovi sredstva za izvajanje šolske prehrane in morebitne dostave le-te v skladu z določili tega zakona.

K 5. členu:

Določba ureja začetek veljavnosti zakona, in sicer začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

4. člen

(šolska prehrana)

(1) Šolska prehrana po tem zakonu pomeni organizirano prehrano učencev in dijakov v dneh, ko poteka pouk v skladu s šolskim koledarjem.

(2) Šolska prehrana obsega zajtrk, malico, kosilo in popoldansko malico.

(3) Šola za vse učence oziroma dijake v okviru dejavnosti javne službe obvezno organizira malico. Za dijake je šola dolžna organizirati toplo ali energijsko in hranilno bogatejšo hladno malico.

(4) Kot dodatno ponudbo lahko šola organizira tudi zajtrk, kosilo in popoldansko malico. Dietne obroke organizira šola v okviru dodatne ponudbe, v skladu s svojimi zmožnostmi.

(5) Cena malice v osnovni šoli in srednji šoli je vrednost, po kateri šola zagotavlja malico učencem in dijakom. Ceno malice določi s sklepom minister, pristojen za izobraževanje (v nadaljnjem besedilu: minister), praviloma pred začetkom vsakega šolskega leta. Ceno ostalih obrokov iz četrtega odstavka tega člena določi šola.

(6) Pri organizaciji šolske prehrane se upoštevajo smernice za prehranjevanje v vzgojno-izobraževalnih zavodih, sprejete na Strokovnem svetu Republike Slovenije za splošno izobraževanje, in vsebujejo:

- cilje, načela in vzgojno-izobraževalne dejavnosti, povezane s šolsko prehrano, ter
- strokovne usmeritve in navodila, ki opredeljujejo merila za izbor živil, načrtovanje sestave, količinske normative in način priprave šolske prehrane ter časovni okvir za njeno izvedbo, ki jih določi javni zdravstveni zavod, pooblaščen od ministrstva, pristojnega za zdravje.

(7) Šola opredeli vzgojno-izobraževalne dejavnosti, povezane s prehrano, in dejavnosti, s katerimi bo vzpodbujala zdravo prehranjevanje in kulturo prehranjevanja, v letnem delovnem načrtu.

(8) Na območju šole in vzgojno-izobraževalnih zavodov iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona ter na površini, ki sodi v njihov šolski prostor, ne smejo biti nameščeni prodajni avtomati za distribucijo hrane in pijače.

(9) V zbornicah oziroma prostorih, ki so namenjeni izključno zaposlenim na šoli oziroma vzgojno-izobraževalnih zavodih, so lahko, ne glede na določbo osmega odstavka tega člena, nameščeni prodajni avtomati za distribucijo toplih napitkov.

5. člen

(organizacija)

(1) Šolsko prehrano organizirajo šole tako, da izvedejo nabavo živil, pripravo, razdeljevanje obrokov, vodijo potrebne evidence, izvajajo vzgojno-izobraževalne dejavnosti, povezane s prehrano in drugo.

(2) Šola lahko nabavo, pripravo ter razdeljevanje obrokov s pogodbo prenese na drug vzgojno-izobraževalni zavod. Vzgojno-izobraževalni zavod, ki prevzame izvajanje navedenega dela dejavnosti šolske prehrane, je to dolžan izvajati pod pogoji in na način, določen s tem zakonom.

(3) Izjemoma lahko šola nabavo, pripravo in razdeljevanje obrokov s pogodbo prenese na zunanjega izvajalca po določbah zakona, ki ureja javno naročanje. Pred uvedbo postopka za izbiro zunanjega izvajalca mora šola pridobiti soglasje sveta šole.

(4) Zunanji izvajalci iz tretjega odstavka tega člena so lahko osebe javnega prava, ki ne opravljajo vzgojno-izobraževalne dejavnosti, ali osebe zasebnega prava.

(5) Ravnatelj oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: ravnatelj) lahko imenuje skupino za prehrano, ki daje mnenja in predloge glede šolske prehrane.

14. člen

(upravičenci do subvencije za malico oziroma kosilo)

(1) Upravičenci do subvencije za malico so tisti učenci in dijaki, do subvencije za kosilo pa tisti učenci, ki jim je po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ta pravica priznana.

(2) Učenci iz prejšnjega odstavka imajo pravico do subvencije za malico oziroma kosilo za vsak dan prisotnosti pri pouku in drugih dejavnostih obveznega programa v skladu s šolskim koledarjem.

(3) Dijaki iz prvega odstavka tega člena imajo pravico do subvencije za malico za vsak dan prisotnosti pri pouku, strokovnih ekskurzijah, športnih in kulturnih dnevih ter obveznem delu obveznih izbirnih vsebin, ki jih izvaja šola, v skladu s šolskim koledarjem.

(4) Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka tega člena ima učenec oziroma dijak iz prvega odstavka tega člena, ki se zaradi bolezni oziroma izrednih okoliščin ne more pravočasno odjaviti oziroma prevzeti obroka, pravico do subvencije za malico oziroma kosilo za prvi dan odsotnosti.